

[Aksel Larsen.]

forelå til bedømmelse isoleret, ville det nok få en ret let gang gennem tinget. At den skattefri bundgrænse hæves, er kun alt for rimeligt og naturligt, men den burde sættes yderligere op, nemlig til 7 000 kr. for forsørgere og 3 500 kr. for ikke-forsørgere. Til gengæld er vi betænkelige ved at hæve overgrænsen for proportional-skatten som foreslået fra 18 000 kr.s skattepligtig indkomst til 20 000 kr. Vi vil naturligvis modsætte os den af venstre og de konservative allerede krævede yderligere hævelse til 22 000 kr. og tværtimod foreslå regeringen at overveje en fastholdelse af overgrænsen på 18 000 kr. og så indføre en lidt mildere overgangszone for marginalbeskatningen. Det er jo engang sådan, at 18 000 kr.s skattepligtig indtægt svarer til i hvert fald 25 000 kr.s bruttoindkomst, så jeg tror ikke, det er nødvendigt for tiden at gå højere op med proportional-skatten. Hvis man så også hæver den skattefri bundgrænse til 7 000, så vil det nok være rimeligt ikke at gå helt ned til 21 pct. med proportional-skatten, men sætte den til 22 eller 23 pct. Det vil give de små indtægter betydeligere lettelser, det vil skabe en vis bedre progression af proportional-skatten, det vil skabe større retfærdighed mellem de små indtægter og de mellemstore indkomster. Det hele måtte kunne reguleres, så provenuet blev stort set det samme som det, regeringen regner med.

Finansministeren mener at kunne op-hæve merindkomstfradraget. Han har dog allerede ladet sig bibringe tvivl, og det ender vel med, at han i hvert fald vil bruge et par år til at lade det forsvinde. Imidlertid har finansministeren beroliget befolkningen med, at dette fradrag nok ville blive opretholdt. Han synes at have glemmt, hvad der var anledningen til, at dette fradrag i sin tid blev indført.

Jeg må tillade mig at erindre om, at lapperiet skyldtes visse uheldige virkninger af den eksisterende skatteskala, virkninger, der i særdeleshed straffede stigende indkomster på en usømmelig måde. Ja men, vil man måske sige, der er siden repareret betydeligt på denne skala. Vi har fået proportional-skat, og mange skarpe knæk er rettet ud. Jeg må over for sådanne indvendinger sige det igen, og det kan

åbenbart ikke siges for tit: det var skattefradragsreglen, der var den egentlige årsag til, at skatteskalaen efterhånden måtte blive helt urimelig. Jeg ser imidlertid ikke, at finansministeren har gjort sig tanker om — endsige truffet foranstaltninger til — at røre ved ondets rod, når han nu foreslår det merindkomstfradrag afskaffet, som er indført netop på grund af ondets eksistens.

Jeg tror dog ikke, problemet er ministeren helt ubekendt. I hvert fald kender den højtærede statsminister det, og finansministeriets teknikere kender det også. Det er jo derfor, vi kan konstatere nogle mærkelige spring i de lempelser, der følger af det fremsatte lovforslag, spring, som vi allerede har talt om. En indkomst på 16 000 kr. får en nedsættelse på 453 kr., men en indkomst på 25 000 kr. får en lempelse på 1 393 kr. i indkomstskatten. Denne slående forskel skyldes formentlig ikke, at finansministeren hylder læresætningen om, at dem, som meget har, skal meget gives. Jeg tror snarere, at forskellen skyldes den omstændighed, at uden disse lempelser for de højere mellemindtægter ville det gå op for et betydeligt antal skatteydere, hvilken ulempe skattefradragsretten egentlig er.

Den foreslåede skala i udskrivningslovsforslaget synes altså beregnet på merindkomstfradragets bortfald, og hvis regeringen nu ikke vil lade det bortfalde, så må skalaens bortfald regnes med.

Efter forslaget udgør skatten for en forsøgerindkomst på 25 000 kr. 5 835 kr., hvilket svarer til, at den pågældende af sin bruttoindkomst, som under jævne indtægtsforhold må antages at udgøre ca. 35 000 kr., svarer en skat på godt 16 pct. Hvis skatteyderen imidlertid i forhold til i fjor og tidligere år har haft en indkomststigning på, lad os sige 5 000 kr., vil hans skalaindkomst udgøre ikke 25 000, men snarere 28 000 kr., fordi han har et mindre skattefradrag. Af samme bruttoindtægt på 35 000 kr. som i forrige eksempel skal der så svares 7 935 kr. eller 23 pct. Her i landet svarer man altså ikke skat af den indtægt, man har. Man svarer end ikke skat i forhold til den indtægt, man havde i fjor, nej, skatten afhænger også af, hvad man tjente i forfjor, og helt nøjagtigt kan man kun regne sin skat ud, hvis man tillige ved, hvad man vil komme til at tjene det næste